

ЗАТВЕРДЖАЮ

Проектор з наукової роботи
національного університету

Іван ДЕМИДОВ

2025 р.

Висновок

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації

«Публічне управління розвитку інноваційної екосистеми»

здобувача наукового ступеня доктора філософії

за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування

(галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування)

Наталії ІВАНКОВОЇ

міжкафедрального наукового семінару

Національного університету «Львівська політехніка»

1. Актуальність теми дисертації

В умовах стрімкого розвитку глобалізаційних процесів, інтенсифікації технологічних трансформацій та загострення міжнародної конкуренції особливої актуальності набуває проблематика розвитку національних та регіональних інноваційних екосистем як ключового фактора забезпечення конкурентоспроможності економіки. Сучасні тенденції постіндустріального розвитку демонструють, що ефективність інноваційної діяльності визначається не лише наявністю інтелектуального потенціалу та інвестиційних ресурсів, а й системністю та узгодженістю взаємодії множини стейкхолдерів у рамках єдиного інституційного середовища, що актуалізує питання формування дієвих механізмів публічного управління інноваційними процесами.

Досвід економічно розвинених країн свідчить, що саме держава через інструменти публічного управління відіграє визначальну роль у створенні сприятливих умов для розвитку інноваційних екосистем, забезпечуючи необхідні інституційні передумови, координуючи взаємодію суб'єктів інноваційної діяльності та спрямовуючи обмежені ресурси на пріоритетні напрями науково-технологічного розвитку. В умовах глобальних викликів, пов'язаних з технологічними трансформаціями, демографічними змінами, кліматичними проблемами та геополітичною нестабільністю, ефективність публічного управління розвитком інноваційної екосистеми набуває характеру стратегічного імперативу національної безпеки.

Актуальність наукового дослідження публічного управління розвитку інноваційної екосистеми підсилюється необхідністю подолання системних дисфункцій, характерних для вітчизняної моделі інноваційного розвитку, зокрема: фрагментарності інноваційної політики, асиметрії у розвитку окремих елементів інноваційної інфраструктури, низького рівня інтегрованості науково-освітнього та підприємницького секторів, неефективності механізмів комерціалізації інноваційних розробок та недостатньої результативності державних програм стимулювання інноваційної діяльності.

Поглиблення міжнародної науково-технічної інтеграції, активізація транскордонного співробітництва у сфері інновацій та інтенсифікація процесів цифрової трансформації економіки зумовлюють необхідність теоретико-методологічного осмислення та концептуального обґрунтування нових підходів до публічного управління інноваційною

екосистемою на засадах кластерізації та стратегічної орієнтованості.

2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами університету та кафедри

Дисертація виконана в межах науково-дослідної роботи кафедри адміністративного та фінансового менеджменту Національного університету «Львівська політехніка» «Розвиток смарт-спеціалізації «креативні індустрії» у Львівській області» (номер державної реєстрації: 0123U100401). Автором, зокрема, запропоновано застосування моделі науково-технологічних кластерів (Розділ 3. Перспективи розвитку інноваційної екосистеми, шляхом реалізації моделі науково-технологічних кластерів), яка базується на визначені смарт-спеціалізації регіонів та застосування даного розподілу при виборі галузевої направленості регіонального науково-технологічного кластеру, який буде акумулювати наявні ресурси регіону та сприяти його подальшому розвитку.

3. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів

Усі наукові результати, представлені у дисертації, отримані автором особисто. З наукових праць, що опубліковані у співавторстві, у дисертації використано лише ті ідеї та положення, які є результатом особистої роботи дисертанта.

4. Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів та запропонованих автором рішень, висновків, рекомендацій забезпечені чіткою постановкою та виконанням завдань, використанням фундаментальних теоретичних підходів, що широко апробовані та достатньо висвітлені у літературі.

В ході дослідження для досягнення мети та поставлених завдань використовувалися такі методи як аналіз та синтез – при порівнянні існуючих дефініцій «система», «екосистема», «інноваційна екосистема»; систематизації – при визначені моделей публічного управління інноваційною екосистемою і їх класифікації та систематизації; системно-структурний аналіз – при дослідженні нормативно-правових актів щодо регулювання інноваційної діяльності в Україні; статистичний (кластерний аналіз, факторний аналіз) – для дослідження стану та факторів ризику розвитку регіональної інноваційної екосистеми; експертних оцінок – для отримання даних та факторних ознак; графічний метод для інтерпретації результатів дослідження стану розвитку інноваційної екосистеми Львівського регіону, з можливістю побудови моделі науково-технологічного кластеру; функціонального та логічного аналізу – для розуміння ролі та взаємодії різних елементів моделі, а також для побудови чіткої логічної структури дослідження.

Інформаційною базою дисертаційного дослідження є законодавчі та нормативно-правові акти України всіх рівнів публічного управління, наукові праці вітчизняних та закордонних авторів, офіційні інтернет-ресурси, результати власних емпіричних досліджень.

5. Ступінь новизни основних результатів дисертації порівняно з відомими дослідженнями аналогічного характеру

Наукова новизна отриманих результатів полягає у формуванні методичних рекомендацій публічного управління впровадження та розвитку регіональної інноваційної екосистеми.

Вперше:

- запропоновано методичний підхід створення регіонального науково-технологічного кластеру, з покроковою дорожньою картою побудови стратегії створення та розвитку такого кластеру, в контексті масштабування від регіональної інноваційної екосистеми до глобальної та розробленою методологією використання Шаблону Кластерної Бізнес-Моделі як

інструменту для моделювання майбутньої структури та діяльності кластеру. Запропоновано чотири моделі управління науково-технологічним кластером (бізнес-управління, донорська, посередницька та академічна моделі), визначено їх особливості та сфери застосування.

Удосконалено:

- методику управління ризиками публічного управління розвитку інноваційної екосистеми, яка, на відміну від існуючих, базується на врахуванні практики розвитку бізнесу та інновацій та виокремленні найвагоміших факторів ризику, що спрощує процес прийняття рішень та ресурсного забезпечення інноваційного розвитку;

- модель «четирьохланкової спіралі» публічного розвитку інноваційного середовища, яка враховує інтереси та потреби всіх чотирьох секторів (державу, науку, бізнес та громадянське суспільство), забезпечуючи більше демократії та відкритості, створює можливості залучення нових джерел фінансування інноваційних проектів. Модель дозволяє створювати стратегії, які спрямовані на досягнення сталого розвитку з активним залученням громадськості до створення, обговорення, фінансування, контролю та реалізації проектів і напрямків, які будуть мати значний позитивний соціальний, економічний та політичний ефект для регіону. Модель може бути рекомендована як основа для регіональної інноваційної стратегії.

Набули подальшого розвитку:

- комплексний підхід публічного управління розвитку інноваційних екосистем, який акумулює чотири основні підходи до формування інноваційних екосистем навколо центрального інноваційного підприємства, навколо центральної інновації, як системи взаємовигідних зв'язків та як платформи надання інноваційних рішень, який, на відміну від існуючих, враховує розроблені схеми взаємозв'язків між учасниками, конкретні приклади реалізації та сприяє ефективному вибору конкретної методики залежно від інтересів учасників та наявного потенціалу;

- класифікація публічного управління інноваційного розвитку за ознакою системного підходу інноваційної діяльності держави, визначивши три основні типи: технологічний націоналізм, який передбачає підтримку національних технологічних розробок, стратегічних галузей для економіки, розвитку та безпеки держави; технологічний лібералізм з акцентом на розвиток технологій та інноваційної діяльності; селективний інноваційний захист, який базується на застосуванні кластерного підходу або розподілу регіонів за смарт-спеціалізаціями, що дозволяє ефективно розвивати інноваційний потенціал, враховуючи наявні ресурси, людський капітал та потенційні ринки збути.

6. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації

6.1. Наукові праці, у яких опубліковано основні наукові результати дисертації:

1. Іванкова, Н. О., Левицька, Я. В. (2025). Дефініції та рівні публічного адміністрування інноваційних екосистем. Державне управління: удосконалення та розвиток. № 2. 1–22.

(Особистий внесок автора: досліджені наукові підходи до визначення різних рівнів розвитку систем та екосистем, проведено порівняльний аналіз;

внесок Левицької Я.В.: досліджено рівні управління інноваційним середовищем).

2. Іванкова, Н. О., Левицька, Я. В. (2025). Аналіз міжнародного досвіду формування державних моделей інноваційної політики. Наукові інновації та передові технології (Серія «Управління та адміністрування». Серія «Право». Серія «Економіка». Серія «Психологія». Серія «Педагогіка»). № 3 (43). 150–161.

(Особистий внесок автора: досліджено різні класифікації моделей розвитку інноваційних екосистем, запропоновано класифікацію моделей інноваційної діяльності держави;

внесок Левицької Я.В.: опрацьовано наукові дослідження в даному напрямку, та систематизовано основні поняття).

3. Левицька, Я. В., Іванкова, Н. О. (2025). Роль інноваційної екосистеми в справедливій трансформації Червоноградського вугільного регіону. Державне управління: удосконалення та розвиток. № 1. 1-22.

(Особистий внесок автора: досліджено публічне управління трансформацію вугільного мікрорегіону та процеси диверсифікації економіки;

внесок Левицької Я.В.: досліджено вплив інновацій на регіональний розвиток).

4. Левицька, Я. В., Іванкова, Н. О. (2025). Сучасні підходи формування інноваційних екосистем. Наукові інновації та передові технології (Серія «Управління та адміністрування». Серія «Право». Серія «Економіка». Серія «Психологія». Серія «Педагогіка»). № 3 (43). 161–171.

(Особистий внесок автора: досліджено наукові підходи формування інноваційних екосистем, сформовано різні моделі побудови інноваційних систем;

внесок Левицької Я.В.: досліджено основних стейкхолдерів інноваційних систем).

6.2 Опубліковані праці аprobacійного характеру:

5. Іванкова, Н.О. (2022). Менеджмент інноваційного середовища: Матеріали прийнято на ХХІ Міжнародну науково-практичну конференцію «Actual priorities of modern science, education and practice», 31 травня-03 червня 2022 р., Париж, Франція., 360-363.

6. Іванкова, Н. О. (2023) Концепція «потрійної спіралі»: інноваційна взаємодія університету, бізнесу та влади // Розвиток публічного управління в контексті європейської інтеграції України : матеріали науково-практичної конференції (Львів, 28 квітня 2023 р.), 71–73.

7. Іванкова, Н. О. (2023). Застосування моделі «четирьохланкової спіралі» розвитку інноваційної екосистеми як інструмент сталого розвитку регіону // Перспективи регіонального та місцевого розвитку : матеріали 2-ої Конференції молодих учених, 23 листопада 2023 р., Львів. 93–96.

8. Іванкова, Н. О. (2023). Публічно-правові аспекти створення моделі японських технополісів, як основа для розвитку інноваційної екосистеми в Україні // Міжнародний науковий журнал «Грааль науки» № 32 (жовтень, 2023) : за матеріалами VI Міжнародної науково-практичної конференції «Globalization of scientific knowledge: international cooperation and integration of sciences», що проводилася 13 жовтня 2023 року ГО «Європейська наукова платформа» (Вінниця, Україна) та ТОВ «International Centre Corporative Management» (Віденсь, Австрія). 67-69.

9. Іванкова, Н.О. (2024). Структура національної інноваційної екосистеми України // IV МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH 24.06.2024.

10. Іванкова, Н.О. (2024). Еволюція державного регулювання інноваційної діяльності в Україні. ГРААЛЬ НАУКИ : міжнар. наук. журнал, № 45. 265-268.

7. Аprobacія основних результатів дослідження на конференціях, симпозіумах, семінарах тощо

Основні положення дисертаційної роботи розглянуто та схвалено на міжнародних та всеукраїнських науково-практических конференціях, зокрема: Менеджмент інноваційного середовища (31 травня-03 червня 2022 р., місто Париж, Франція), Концепція «потрійної спіралі»: інноваційна взаємодія університету, бізнесу та влади (28 квітня 2023 р., місто Львів, Україна), Застосування моделі «четирьохланкової спіралі» розвитку інноваційної екосистеми як інструмент сталого розвитку регіону (23 листопада 2023 р., місто Львів, Україна), Публічно-правові аспекти створення моделі японських технополісів, як основа для розвитку інноваційної екосистеми в Україні (13 жовтня 2023 р., місто Вінниця, Україна, місто Віденсь, Австрія), Структура національної інноваційної екосистеми України (24 червня 2024 р., місто

Вінниця, Україна, місто Віден, Австрія), Еволюція державного регулювання інноваційної діяльності в Україні (01 листопада 2024 р., місто Вінниця, Україна, місто Віден, Австрія).

8. Наукове значення виконаного дослідження із зазначенням можливих наукових галузей та розділів програм навчальних курсів, де можуть бути застосовані отримані результати

Основні положення і результати дисертації можуть використовуватися у навчальному процесі Національного університету «Львівська політехніка» та застосовуватися під час викладання дисциплін для студентів галузі знань 28 *Публічне управління та адміністрування* за спеціальністю 281 *Публічне управління та адміністрування*.

9. Практична цінність результатів дослідження із зазначенням конкретного підприємства або галузі народного господарства, де вони можуть бути застосовані

Практичне значення полягає у використанні результатів дослідження у вигляді методичних матеріалів та практичних рекомендацій під час здійснення публічного управління щодо впровадження моделі науково-технологічних кластерів для ефективного регіонального розвитку.

Сформовані теоретичні висновки, науково-практичні рекомендації та інші результати наукових досліджень схвалені та використовуються у практичній діяльності Львівської обласної ради (№ 1-51/111 від 07.04.2025), Громадської організації «Тех Стартап Скул» (№ 06-2025, від 03.04.2025, № 07-2025, від 03.04.2025, № 08-2025, від 03.04.2025). Практична значущість отриманих результатів підтверджена їх використанням при виконанні грантових програм, науково-дослідних робіт кафедри адміністративного та фінансового менеджменту Національного університету «Львівська політехніка», Наукового парку «Львівська політехніка» та під час викладання вибіркової дисципліни «Управління інноваційно-інвестиційною діяльністю» (для студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності «Публічне управління та адміністрування»).

10. Оцінка структури дисертації, її мови та стилю викладення

Дисертаційна робота Іванкової Наталії Олегівни на тему «Публічне управління розвитку інноваційної екосистеми» складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Дисертаційна робота за структурою, мовою та стилем викладення відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України.

У ході обговорення дисертації до неї не було висунуто жодних зауважень щодо самої суті роботи

11. З урахуванням зазначеного, на міжкафедральному науковому семінарі Навчально-наукового інституту адміністрування, державного управління та професійного розвитку ухвалили:

11.1 Дисертація Іванкової Наталії Олегівни на тему «Публічне управління розвитку інноваційної екосистеми» є завершеною науковою працею, у якій розв'язано конкретне наукове завдання щодо розроблення напрямів удосконалення публічного управління розвитку інноваційної екосистеми шляхом імплементації моделі науково-технологічного кластеру, що має важливе значення для галузі знань 28 *Публічне управління та адміністрування*.

11.2 Основні наукові положення, методичні розробки, висновки та практичні рекомендації, викладені у дисертаційній роботі, логічні, послідовні, аргументовані, достовірні, достатньо обґрунтовані. Дисертація характеризується єдністю змісту.

11.3 У 9 наукових публікаціях повністю відображені основні результати дисертації, з них 4 статті у наукових фахових виданнях України; 5 публікацій, що засвідчують

апробацію матеріалів дисертації.

11.4 Дисертація відповідає вимогам Наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та екасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, зі змінами).

11.5 Дисертація є результатом самостійних досліджень, не містить елементів фальсифікації, компіляції, plagiatu та запозичень, що констатує відсутність порушення академічної доброчесності. Використання текстів інших авторів мають належні посилання на відповідні джерела.

11.6 З урахуванням наукової зріlosti та професійних якостей Іванкової Наталії Олегівни дисертація «Публічне управління розвитку інноваційної екосистеми» рекомендується для подання до розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

За затвердження висновку проголосували:

за	-	22 (двадцять дві особи)
проти	-	немає
утримались	-	немає

Головуючий на
міжкафедральному науковому
семінарі,
д. держ. упр., доц.,
доцент кафедри адміністративного та
фінансового менеджменту

Наталя ЦИГИЛІК

Рецензенти:

к.н. з держ. упр., проф.,
професор кафедри медійних
технологій, інформаційної та
книжкової справи

Ірина КОЛОСОВСЬКА

к.е.н., доц.,
доцент, доцент кафедри менеджменту
і міжнародного підприємництва

Ірина ЛІТВИН

Відповідальний
в ІАДУ за атестацію PhD,
доктор філософії,
доцент кафедри адміністративного та
фінансового менеджменту

Юрій ДЗЮРАХ